

Uvedený odstavec 1 rovněž stanoví, že zpracování údajů obsažených v tomto rejstříku, zejména základních údajů podle čl. 16 odst. 2, podléhá kontrole veřejného orgánu určeného za tímto účelem. Tyto údaje se zpřístupní všem příslušným orgánům dotyčného členského státu.

Z odpovědi portugalského státu na dodatečné odůvodněné stanovisko však vyplývá, že portugalská správa dosud ani nedosáhla dohody mezi třemi vnitrostátními orgány podílejícími se na systému, a sice Autoridade Nacional de Segurança Rodoviária (národní úřad pro bezpečnost silničního provozu), Autoridade para as Condições do Trabalho (úřad pro pracovní podmínky) a Direção-Geral da Administração da Justiça (generální ředitelství soudní správy).

Za těchto okolností nejenže neexistuje vnitrostátní rejstřík, jelikož nadále existují samostatné rejstříky tří vnitrostátních orgánů, ale předmětné údaje rovněž nejsou dostupné příslušným orgánům portugalského státu.

Portugalský stát tedy nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1071/2009.

V souladu s čl. 16 odst. 5 nařízení č. 1071/2009 přijmou členské státy veškerá opatření nezbytná k zajištění propojení a přístupu k vnitrostátním elektronickým rejstříkům v celé Unii.

Vzhledem k tomu, že portugalská správa nemá vnitrostátní rejstřík, je nepochybné, že nepřijala veškerá opatření k propojení svého vnitrostátního rejstříku, který neexistuje, s ostatními vnitrostátními rejstříky.

Portugalský stát tedy nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 16 odst. 5 nařízení č. 1071/2009.

(¹) Úř. věst. L 300, s. 51.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Melun (Francie) dne 11. listopadu 2015 – Glencore Céréales France v. Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Věc C-584/15)

(2016/C 038/43)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Melun

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Glencore Céréales France

Žalovaný: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Předběžné otázky

- 1) Lze ze znění rozhodnutí ze dne 9. března 2012 ve věci C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung v. Pfeifer & Langen KG vyvodit, že článek 3 nařízení č. 2988/95 (¹), který stanoví režim promlčení v právu Společenství, je použitelný na opatření směřující k úhradě úroků dlužných podle článku 52 nařízení (ES) č. 800/1999 (²) a článku 5a nařízení (ES) č. 770/96 (³)?
- 2) Musí být pohledávka týkající se úroků považována za pohledávku, která již svou povahou vyplývá z „pokračující nebo opakované“ nesrovnalosti, jež skončí v den, kdy je uhrazena jistina, čímž se začátek běhu promlčecí lhůty posouvá až k tomuto datu?
- 3) V případě záporné odpovědi na otázku 2), musí být začátek běhu promlčecí lhůty stanoven na den, kdy došlo k nesrovnalosti, z níž vznikla pohledávka z jistiny nebo může být stanoven jen na den zaplacení podpory nebo uvolnění jistoty, který odpovídá dni, od kterého se počítají úroky?

- 4) Pro účely použití pravidel o promlčení stanovených v nařízení č. 2988/95 musí se mít za to, že jakýkoli úkon přerušující promlčení pohledávky z jistiny přerušuje rovněž promlčení úroků, i když při úkonech přerušujících promlčení pohledávky z jistiny nejsou zmíněny tyto úroky?
- 5) Nastane promlčení dosažením maximální lhůty stanovené v čl. 3 odst. 1 čtvrtém pododstavci nařízení č. 2988/95, pokud v této lhůtě platební agentura vyzve k vrácení neoprávněně vyplacené podpory, aniž by zároveň vyzvala k úhradě úroků?
- 6) Může pětiletá obecná promlčecí lhůta zavedená do vnitrostátního práva do článku 2224 občanského zákoníku zákonem č. 2008-561 ze dne 17. června 2008, nahradit u promlčení, která ještě nenastala v den vstupu tohoto zákona v platnost, čtyřletou promlčecí lhůtu stanovenou nařízením č. 2988/95 na základě výjimky upravené v čl. 3 odst. 3 uvedeného nařízení?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 102, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 770/96 ze dne 26. dubna 1996, kterým se mění nařízení (EHS) č. 3002/92, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla pro ověřování použití a/nebo místa určení intervenčních produktů (Úř. věst. L 104, s. 13).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Bruxelles (Belgie)
dne 12. listopadu 2015 – Raffinerie Tirlemontoise SA v. État belge**

(Věc C-585/15)

(2016/C 038/44)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Raffinerie Tirlemontoise SA

Žalovaný: État belge

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 33 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2038/1999 ze dne 13. září 1999 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, zejména s ohledem na rozsudek ze dne 27. září 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 a C-234/10), vykládán v tom smyslu, že pro účely výpočtu průměrné ztráty je třeba vydělit u všech vyvezených kategorií cukru celkovou výši skutečných nákladů celkovou výší vyvezených množství bez ohledu na to, zda byly za tato množství skutečně vyplaceny náhrady?
- 2) Musí být čl. 33 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2038/1999 ze dne 13. září 1999 o společné organizaci trhů v odvětví cukru, zejména s ohledem na rozsudek ze dne 27. září 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 a C-234/10), vykládán v tom smyslu, že převody do dalšího období, které je třeba zohlednit při celkovém výpočtu dávek z výroby (jako debetní či kreditní položky), je třeba u všech vyvezených kategorií cukru vypočítat tak, že se celková výše skutečných nákladů vydělí celkovou výší skutečně vyvezených množství bez ohledu na to, zda byly za tato množství skutečně vyplaceny vývozní náhrady?